

Bijbels perspectief

Woord van de week

Psalm 20:8

***Dezen beroemen zich op wagens en genen op paarden,
maar wij roemen in de naam van de HERE, onze God.***

Het leven is lang niet altijd gemakkelijk en het kan zijn dat je heel wat voor je kiezen krijgt. Soms kan er zoveel in je leven gebeuren of op je afkomen, dat je volkomen het zicht dreigt kwijt te raken en niet meer weet waar je het zoeken moet. Zorgen, ziekte, spanningen, noem maar op. Zaken die als vijanden op je af lijken te stormen. Je probeert je moeiten en moeilijkheden het hoofd te bieden, maar het lijkt haast onbegonnen werk. Het kan je zo in de greep krijgen dat je er angstig van wordt en er misschien wel letterlijk van in paniek raakt. Elk mens heeft - juist dan - behoefte aan steun en hulp, en zoekt daarnaar. Maar waar, bij wie?

David, de schrijver van de tekst van het woord van deze week, is persoonlijk in menig benarde situatie terecht gekomen, net als trouwens het hele volk Israël. Juist dát volk had nogal de neiging om in (be)dreigende omstandigheden God uit het oog te verliezen en de hulp elders te zoeken of van elders te verwachten. Vaak tevergeefs, soms zelfs tot nog grotere eigen schade en schande. Maar de angst won het van geloof, van blindelings vertrouwen in God en dat terwijl van het vroegste begin hen was duidelijk gemaakt dat ze niet hoefden te vrezen voor welke vijand of vijandige situatie ook, *want de HERE, uw God, is met u* (Deut. 20:1). Zou Hij die hen uit Egypte had verlost niet bij machte zijn hen ook nu uit hun nood te verlossen? Opmerkelijk dat er naast 'een volk talrijker dan jij', dus omstandigheden die boven je hoofd schijnen uit te groeien, ook in dit aangehaalde vers uit Deuteronomium sprake is van paarden en wagens – tekenen van kracht, iets wat sterker lijkt dan jij bent.

Juist dat is wat je verlangt als je hulp nodig hebt: iets dat sterker is dan jij, dan je problemen, je moeiten, je zorgen. Waarop je en waarin je zondermeer kunt vertrouwen! Maar dát is nu juist waarin zij, Israël, zoals gezegd, teleurgesteld werden. Daarom dat God hen in het aangehaalde vers van Deuteronomium wees op de noodzaak van vertrouwen in... Hem, God zelf! Iets wat David in meer dan één omstandigheid als effectieve werkelijkheid ervaren had. Paarden en wagens brengen je er niet, maar het jezelf met al je zorgen, spanningen en problemen toevertrouwen in Gods hand - je leven en de zeggenschap er over uit handen geven aan Hem, dat alleen brengt rust én overwinning. Daarom dat hij zegt: *maar wij roemen in de naam van de HERE, onze God*. Een heel mooi voorbeeld hiervan in het leven van David vinden we in 1 Samuël 30 waar Davids leven reëel in gevaar is - men wilde David stenigen. In vers 6 lezen we: *Maar David sterkte zich in de HERE, zijn God*. En God? Hij redde hem uit! Zoek niet *iets* wat sterker is, maar *Iemand* die gegarandeerd sterker is, God zelf. Die zich op elk mens betrokken bewezen heeft in Jezus Christus!

Wat de wagens en paarden betreft, David laat weten wat daar uiteindelijk mee gebeurt: *zij zinken neer en vallen* (vers 9). Maar wij? *Wij richten ons op en houden stand! Gezegend die op de HERE vertrouwen, wiens betrouwen de HERE is* (Jer. 17:7), immers *wij zijn meer dan overwinnaars in Hem die ons heeft liefgehad* (Rom. 8:37). Vertrouw daarom geheel en in alles op Hem!

Gebed

Dank U Vader dat wij geheel en al op U mogen en kunnen vertrouwen, dat U onze sterkte en onze toevlucht bent. Zoals Uw Woord getuigt: ten zeerste bevonden een hulp in benauwdheden. Vergeef ons dat we zo gemakkelijk en snel onze hulp en verwachting buiten U zoeken en dat terwijl we kunnen weten dat we dan meestentijds teleurgesteld uit zullen komen. U bent onze rots, onze sterkte en wij roemen in Uw Naam Here God, U, die Uzelf voor ons hebt gegeven in Jezus Christus. Amen.